

Härofver blefvo Hansesstäderna oroadt, och sedan inga förs
ställningar gäddes, förklarades de Lannemärk krig, år 1361, hvil
ket fortsattes med omsom lycka till 1369. Men slöts likväl
sä, att Lannemärk måtte ingå en oveselig fred, med desse,
af Lannemarks goda, hetsiga städer, som skedd i Stralsund
år 1370 nasta dagen efter Christi Himmelfärdsdag. Här
finna Hansesstäderna ibland andra privilegier, lof att
hafva egna Lagdar på Falsterboda och Skanön, som
egde magt att döma emellan de Dycks undersåtar i
de mesta förefallande mål. Egna skutor tilläts dem äfven
och att nyttja till sitt fiske, samt fiska och handla efter
behag; hvaremot Konungen fick liten eller ingen Skatt
och Accis. Desse artiklar kunde dock varit drageliga, da
rest icke en försitt till blifvit upprättad, som tillade
Hansesstäderna för den under kriget lidna skadan, rättig
het till de två tredjedelarna af Konungens Skatta i
Malmö, Helsingborg, Skanön och Falsterboda, med der
under liggande härader på femton års tid. Se Hans
Stegemans Lübeckische Chron. Härefter blefvo Hanses
städerna så magtiga, att det intet var godt att retas med
dem; hvarföre de och gjorde sig att möjlig nytta af den
Skanska handeln, och i synnerhet Lübeckarnas. Men
som desse drago för grannskapet skull masta vinsten, så
vordu de och högmödigare än de andra, deros höghärd
gick och så långt, att hvar och en, ja ända till den ringa
ste i Staden blandade sig i Regeringens: Hvarskände
att Borgmästare och Stad skulle sättas ifrån sin befatt
ningar; Gemene man, som intet allid drifs af efter
lanka, då det kommer an på att döma om de storas goro
mål, ropade på, att Borgmästare och Stad skulle sättas

②
3